

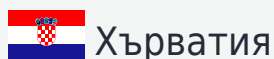
[Начало](#) > ... > [Парични Искове](#) > [Искове С Малък Материален Интерес](#) > Croatia

Искове с малък материален интерес

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Наличие на специално производство по искове с малък материален интерес

В Република Хърватия исковите с малък материален интерес се уреждат от разпоредбите на членове 457—467а от Гражданския процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) (Narodne Novine (NN; Официален вестник на Република Хърватия) бр. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 и 155/23), а европейската процедура за искове с малък материален интерес съгласно Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес се урежда от разпоредбите на членове 507о—507ž от Гражданския процесуален закон.

1.1 Приложно поле на производството, размер

Исковите с малък материален интерес са спорове, при които исканията в исковата молба се отнасят до парични вземания, ненадвишаващи 1 320,00 UR.

Исковите с малък материален интерес пред търговските съдилища (*trgovački sudovi*) са спорове, при които исканията в исковата молба се отнасят до парични вземания, ненадвишаващи 6 630,00 EUR.

За исковите с малък материален интерес се смятат и споровете, при които исканията в исковата молба не се отнасят до парични вземания, но вместо удовлетворяването на неговия иск ищецът е посочил в исковата си молба, че е съгласен да получи определена сума, ненадвишаваща 1 320,00 EUR.

За искове с малък материален интерес се смятат и спорове, по които предметът на иска не е парична сума, а предаването на движима вещ, чиято стойност, посочена от ищеца в исковата молба, не надвишава 1 320,00 EUR.

От друга страна, настоящата правна уредба на европейските процедури за искове с малък материален интерес в Регламент (ЕО) № 861/2007 се прилага, когато стойността на иска не надвишава 2 000 EUR в момента на получаване на исковия формуляр от компетентния съд, с изключение на всички лихви, разноски и такси.

Процедури за искове с малък материален интерес се провеждат и в случай на възражение срещу заповед за плащане, ако стойността на оспорваната част от заповедта за плащане не надвишава 1 320,00 EUR.

В рамките на процедурата за искове с малък материален интерес производството пред първоинстанционния съд трябва да приключи в разумен срок и във всички случаи по-рано от една година от датата на подаване на иска.

1.2 Прилагане на производството

Процедурите за искиове с малък материален интерес се водят пред общинските или търговските съдилища съгласно правилата за материалната компетентност, установени в членове 34 и 34b от Гражданския процесуален закон. Процедурите за искиове с малък материален интерес започват с предявяването на иск в компетентния съд или с подаването на молба за принудително изпълнение въз основа на официален документ, валиден пред нотариус, когато своевременно е подадено допустимо възражение срещу разпореждането на принудително изпълнение.

1.3 Формуляри

Формуляри, други искания или декларации се подават под формата на писмени изявления, по факс или по електронен път, и се използват само в европейски процедури за искиове с малък материален интерес съгласно Регламент (ЕО) № 861/2007.

Освен това няма други предварително подготвени формуляри за започване на процедури за искиове с малък материален интерес.

1.4 Помощ

Гражданският процесуален закон не съдържа специални разпоредби за правната помощ при процедури за искиове с малък материален интерес и страната може да бъде представлявана от адвокат по такава процедура.

Ако са изпълнени изискванията на Закона за безплатната правна помощ (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN бр. 143/13 и 98/19), страните имат право на безплатна правна помощ.

Информация за схемата за безплатна правна помощ в Хърватия може да бъде намерена на следния уебсайт: <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Правила относно събирането на доказателства

В процедурите за искиове с малък материален интерес страните са длъжни да посочат всички факти, на които се основава техният иск, най-късно при подаване на исковата молба или отговора на исковата молба, и да представят всички необходими доказателства, необходими за установяване на представените факти.

В процедурите за искиове с малък материален интерес, отнасящи се до възражение срещу заповед за плащане, ищецът е длъжен не по-късно от 15 дни след получаване на решението за отмяна на заповедта за плащане да подаде до съда писменото си изявление, да посочи всички факти, на които основава своя иск, и да представи всички доказателства, необходими за установяване на представените факти.

В процедурите за искиове с малък материален интерес, отнасящи се до възражение срещу заповед за плащане, ответникът е длъжен не по-късно от 15 дни след получаване на писменото изявление на ищеца, в което същият посочва всички факти, на които основава своя иск, и представя всички доказателства, необходими за установяване на представените факти, да посочи всички факти, на които основава своя иск, и да представи всички доказателства, необходими за установяване на представените факти.

В подготвителното съдебно заседание страните могат да представят нови факти или да се позоват на нови доказателства единствено ако не по своя вина не са могли да ги приведат или да се позоват на тях в исковата молба или в отговора на исковата молба, или в представените писмени изявления по горепосочените разпоредби, в които се посочват всички факти, на които се основава техният иск, и се представят доказателствата, необходими за установяване на представените факти.

Новите факти и доказателства, които са представени или на които страните се позовават в подготвителното съдебно заседание в противоречие с горните разпоредби, няма да бъдат взети предвид от съда.

При събирането на доказателства се прилагат общите разпоредби на Гражданския процесуален закон. Следователно доказателствата в процедурите за искове с малък материален интерес могат да бъдат проверки, документи, свидетелски показания, констатациите и становищата на вещи лица, и показанията на страните, като съдът решава кои от представените доказателства следва да се използват за установяване на фактите по делото.

За повече информация относно доказателствата и събирането на доказателства вижте информационния пакет, озаглавен „Събиране на доказателства — Република Хърватия“ ([Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska](#)).

1.6 Писмено производство

Процедурите за искове с малък материален интерес се водят в писмена форма.

При процедури за искове с малък материален интерес съдът провежда изслушване, ако прецени, че изслушването е необходимо за изпълнение на процедурата по събиране на доказателства, или ако поне една от страните представи обосновано предложение за провеждане на изслушване. Съдът приема решение, с което отхвърля предложението на страна за изслушване, ако с оглед на обстоятелствата по делото прецени, че процедурата може да бъде проведена справедливо без изслушване. Решението, с което се отхвърля предложението на страната за изслушване, не може да се обжалва.

1.7 Съдържание на съдебното решение

Тъй като в процедурите за искове с малък материален интерес няма специални разпоредби относно съдържанието на съдебното решение, се прилагат общите разпоредби на Гражданския процесуален закон, т.е. член 338 от Гражданския процесуален закон, който гласи, че писменото съдебно решение трябва да съдържа официална уводна част, диспозитив и изложение на мотивите.

Уводната част на съдебното решение съдържа: посочване, че съдебното решение се постановява от името на Република Хърватия, наименованието на съда, името и фамилията на едноличния съдия или председателя на съдебния състав, съдията-докладчик и членовете на състава, името и фамилията или наименованието, личният идентификационен номер и местоживеенето или местопребиваването, или седалището на страните, на техните законни представители и пълномощници, кратко посочване на предмета на спора, датата на приключване на съдебното дирене, посочване на страните, техните законни представители и пълномощници, които са присъствали на съдебното дирене, и датата на постановяване на съдебното решение.

Диспозитивът на съдебното решение съдържа решението на съда относно приемането или отхвърлянето на отделните искания по главния иск и акцесорните искове, както и решението относно съществуването или несъществуването на иск, предявен с цел прихващане на задължения (член 333 от Гражданския процесуален закон).

При излагане на мотивите съдът посочва накратко исканията на страните, изложените от тях факти и представените от тях доказателства. Съдът също така посочва и обяснява кои от тези факти са били установени, защо и как са били установени, и ако са били установени чрез доказателства, какви доказателства са били представени и защо и как са били оценени. Съдът изрично посочва кои материалноправни разпоредби са били приложени при постановяване на решението по исканията на страните, и ако е необходимо, излага позицията си относно становищата на страните по правните основания за спора и относно техните предложения или възражения, за които не е изложил мотивите си във вече взетите решения в хода на производството.

В изложението на мотивите за неприсъствено съдебно решение, задочно съдебно решение, решение, основано на признаване на иска, или съдебно решение, основано на отказ от иска, се посочват само основанията за постановяване на такива решения.

1.8 Възстановяване на разноски

Решение за възстановяване на разноските по процедурите за искове с малък материален интерес се постановява въз основа на общите разпоредби на Гражданския процесуален закон, при което страната,

която е загубила съдебния спор напълно, е длъжна да възстанови разноските на насрещната страна и встъпилата страна.

Ако искът на дадена страна е уважен частично, съдът първо определя процента, в който всяка от страните е успяла, след това от процента на страната, чийто иск е уважен в по-голяма степен, изважда процента на страната, чийто иск е уважен по-малка степен, след което определя размера на отделните разноски и на общите разноски на страната, чийто иск е уважен в по-голяма степен, които са били необходими за правилното провеждане на процедурата, и присъжда на тази страна обезщетение за частта от въпросните общи разходи, съответстваща на оставащия процент след изчисляване на процентите, в които страните са успели в съдебния спор. Степента на успех в делото се преценява въз основа на уважените искания, като се отчита и успеха при представянето на доказателства, установяващи исканията.

Независимо от горепосоченото съдът може да разпреди едната от страните да възстанови на другата страна определени разноски по силата на член 156, параграф 1 от Гражданския процесуален закон, съгласно който, независимо от изхода на делото, съответната страна трябва да възстанови разноските на другата страна, настъпили по нейна собствена вина или в резултат на събития, които е претърпяла.

Ако страните по делото са били частично успешни в приблизително равни части, съдът може да разпреди всяка страна да понесе собствените си разноски или едната страна да възстанови на другата само определени разноски по силата на член 156, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс.

Съдът може да разпреди едната страна да възстанови всички разноски, направени от другата страна и встъпилата страна, ако другата страна не е спечелила делото само за малка част от своя иск и за тази част не са направени специални разноски.

Независимо от изхода на делото обаче всяка страна е длъжна да възстанови всички разноски на другата страна, настъпили по нейна собствена вина или в резултат на събития, които е претърпяла.

1.9 Възможност за обжалване

При процедура за икове с малък материален интерес жалба може да се подаде само срещу решението за приключване на процедурата.

Единственият начин за обжалване на другите решения, които подлежат на обжалване съгласно този закон, е чрез жалба срещу решението за приключване на процедурата.

Във всички други отношения във връзка с обжалването се прилагат общите разпоредби на Гражданския процесуален закон. Съгласно тези разпоредби по процедурите за икове с малък материален интерес страните могат да обжалват първоинстанционните съдебни решения и определения в 15-дневен срок от датата на връчване на преписа от съдебното решение или на решението.

Съдебно решение или определение по процедура за иск с малък материален интерес може да бъде обжалвано само поради неправилно прилагане на материалния закон или поради съществени нарушения на гражданските процесуални норми, посочени в член 354, параграф 2 от Гражданския процесуален закон, с изключение на нарушението по член 354, параграф 2, точка 3 от Гражданския процесуален закон.

Последна актуализация: 30/12/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.